

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Jozefa Kolcuna a JUDr. Oľgy Trnkovej v právnej veci žalobcov : **1/ Š. K.**, bývajúci v M., **2/ V. P.**, bývajúca v P., **3/ J. K.**, bývajúci v M., **4/ A. K.**, bývajúci v M., zastúpený V. P., opatrovníčkou, bývajúcou v P., žalobcovia 1/ až 4/ zastúpení Mgr. A. G., advokátkou v P., proti žalovaným : **1/ R. K.**, bývajúca v P., zastúpená JUDr. J. B., advokátom v P., **2/ Ing. Ľ. K.**, bývajúci v B., **3/ L. L.**, bývajúca v H., **4/ Doc. RNDr. J. K.**, bývajúci v P., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9 C 39/2001, o dovolaní žalobcov 1/ až 4/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. októbra 2007 sp. zn. 11 Co 25/2007 a proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. októbra 2007 sp. zn. 11 Co 25/2007

t a k t o :

Dovolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. októbra 2007 sp. zn. 11 Co 25/2007 v jeho zmeňujúcej časti **z a m i e t a** .

Dovolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. októbra 2007 sp. zn. 11 Co 25/2007 v jeho zrušujúcej časti **o d m i e t a** .

Dovolanie žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 26. októbra 2007 sp. zn. 11 Co 25/2007 **o d m i e t a** .

Žalobcovia 1/ až 4/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej 1/ trovy dovolacieho konania v sume 137 € do rúk alebo na účet JUDr. J. B., do 3 dní.

Žalovaným 2/ až 4/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom z 12. novembra 2003 sp. zn. 9 C 39/2001 zastavil konanie v časti určenia, že do dedičstva po nebohom A. K., nar. X., zomrelom X., patrí podiel X. na parc. č. KN X. orná pôda vo výmere X. m², parc. č. KN X. orná pôda o výmere X. m², zapísané v LV č. X. k.ú. M. a podiel X. na parc. č. KN X. – X., zapísané na LV č. X. k.ú. M.. Určil, že do dedičstva po nebohom A. K., nar. X., zomrelom X., patria parcely zapísané v LV č. X. k.ú. M. v podiele ½, ďalej parcely zapísané na LV č. X. k.ú. M., parcela zapísaná na LV č. X. k.ú. M. v ½, parcela zapísaná na LV č. X. k.ú. V. v podiele ½, parcely zapísané na LV č. X. k.ú. M. v podiele 1X., parcely zapísané na LV č. X. k.ú. M. v celosti. Priznal žalobcom 1/ až 4/ trovy konania voči žalovanej 1/. Trovy konania žalobcom 1/ až 4/ vo vzťahu k žalovanému 2/ až 4/ nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny predchodca žalobcov splnil podmienky vydržania v zmysle Stredného občianskeho zákonníka a preto žalobe vyhovel ako dôvodnej.

Krajský súd v Prešove uznesením zo 4. októbra 2006 sp. zn. 7 Co 51/2004 vrátil vec súdu prvého stupňa na rozhodnutie o celom predmete konania. Poukázal na číslo listu 69 b súdneho spisu, kde je podanie žalobcov zo dňa 20.7.2003, ktorým v podstate žiadali tam uvedené parcely určiť, že poručiteľ A. K., nar. X., naposledy bytom M. č. X., bol ku dňu svojej smrti dňa X. ich vlastníkom, čo je petit iný než o akom rozhodol súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

Okresný súd Prešov doplnčiacim rozsudkom z 15. januára 2007 sp. zn. 9 C 39/2001 určil, že poručiteľ A. K., nar. X., bol ku dňu smrti X. vlastníkom nehnuteľnosti parc. č. KN X. orná pôda o výmere X. m², KN X. orná pôda o výmere X. m², KN X. orná pôda o výmere X. m², KN X. trvalý trávnatý porast o výmere X. m², KN X. orná pôda o výmere X. m², KN X. orná pôda o výmere 3 X. m², KN X. orná pôda o výmere X. m², KN X. orná pôda o výmere X. m², KN X. orná pôda o výmere X. m², zapísané na LV č. X. k.ú. M. v podiele ½ ako aj parcely č. KN X. orná pôda o výmere X. m², KN X. orná pôda o výmere X. m², KN X. orná pôda o výmere X. m², KN X. orná pôda o výmere X. m², zapísané na LV č. X. k.ú. M., parcela č. KN X. orná pôda o výmere X. m² zapísané

takisto v odvolacom konaní úspešní, avšak náhradu trov konania neuplatnili, preto im nebola priznaná.

Rozsudok odvolacieho súdu napadli dovolaním žalobcovia. Jeho prípustnosť vyvodili z ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. a dôvodnosť ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t.j., že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci samej, ktorá nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Poukázali na tú skutočnosť, že vlastníci z listov vlastníctva č. X., X. a X. k.ú. M., ktorým svedčí vlastnícke právo k podielom vyznačeným na liste vlastníctva, nemajú v tomto spore pasívnu legitimáciu a priaznivý rozsudok by nezasiahol do ich hmotnoprávných pomerov. Na strane žalobcov majú aktívnu legitimáciu dedičia (deti po A. K., právneho predchodcovi). Na strane žalovaných sú deti J. K., žalovaní 1/ až 3/. Žalovaní 4/ je RNDr. J. K., ktorý vlastnícke podiely na nehnuteľnostiach dedil v súvislosti so zhodným priezviskom účastníkov konania. Priaznivý rozsudok v tomto konaní by nemal všeobecnú záväznosť v zmysle ustanovenia § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Mal vyriešiť iba spornú otázku, ktorá sa týka len účastníkov konania. Bol by rozhodnutím vo vzťahu k účastníkom konania. Mal vyriešiť otázku, či zomrelý A. K., otec navrhovateľov, bol vlastníkom pozemkov ku dňu smrti X. alebo nebol a či pozemky využívané A. K. patrili do dedičstva po nebohom A. K. alebo nepatria. Navrhli dovolaciemu súdu zrušiť rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj uznesenie o trovách konania a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcov navrhla dovolanie zamietnuť a priznať jej trovy dovolacieho konania.

Žalovaní 2/ až 4/ sa k dovolaniu žalobcov nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok v jeho zmeňujúcej časti bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu v jeho zmeňujúcej časti nie je dôvodné.

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom, či súdom nesprávne obsadeným). Dovolatelia žiadnu z týchto väd nenamietali a jej existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmatečnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v Občianskom súdnom konaní. Ani vadu tejto povahy dovolatelia nenamietali a jej existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Dovolatelia namietali, že zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistení skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý)

právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Dovolací súd po preskúmaní veci podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. dospel k záveru, že dovolanie žalobcov nie je opodstatnené, lebo smeruje voči rozsudku odvolacieho súdu, ktoré je vecne správne. Napadnutým rozhodnutím pri zodpovedaní otázky vecnej legitímácie krajský súd nepochybil, takže s takýmto právnym názorom sa stotožňuje aj dovolací súd.

V konaní o určenie či právny predchodca žalobcov bol ku dňu svojej smrti výlučným vlastníkom nehnuteľnosti a tieto sú súčasťou dedičstva po poručiteľovi sa musia okrem všetkých dedičov či už na strane žaloby alebo žalovaných zúčastniť aj všetci podieloví spoluvlastníci, prípadne ich právni nástupcovia, ktorí sú subjektmi hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Z toho vyplýva aj nevyhnutnosť, aby všetci podieloví spoluvlastníci boli účastníkmi takéhoto konania. Ak by totiž všetci podieloví spoluvlastníci (prípadne ich právni nástupcovia) neboli účastníkmi konania, nebolo by možné žalobe vyhovieť z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie. Odvolací súd v súlade s uvedeným žalobu o určenie, že právny predchodca žalobcov bol ku dňu smrti výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností a tieto patria do dedičstva po ňom z dôvodu absencie viacerých podielových spoluvlastníkov v konaní ako účastníkov konania zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s podrobnými dôvodmi ním uvádzanými v odôvodnení jeho rozhodnutia v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Ak preto odvolací súd doplniaci rozsudok súdu prvého stupňa o určenie vlastníckeho práva právnemu predchodcovi žalobcov ku dňu smrti s tým, že tieto patria do dedičstva po ňom zmenil a žalobu zamietol, rozhodol vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil ani ďalšie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p., ktoré by mali za následok nesprávnosť rozsudku krajského súdu a ani vady konania, uvedené v § 237 O.s.p. a preto dovolanie žalobcov proti rozhodnutiu krajského súdu v jeho zmeňujúcej časti podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

Žalobcovia podali dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. októbra 2007 sp. zn. 11 Co 25/2007 aj do výroku, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého

stupňa z 12. decembra 2003 sp. zn. 9 C 39/2001, ktorým súd určil, že do dedičstva po nebohom A. K. patria tam označené nehnuteľnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti rozsudku odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, teda nejde o zmeňujúci rozsudok v zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p., odvolací súd sa neodchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), pričom odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Keďže dovolaním napadnutý zrušujúci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v § 238 ods. 1, 2, 3 O.s.p. je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa citovaného zákonného ustanovenia nepripúšťa.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti zrušujúcemu rozsudku, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska

ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p. ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Dovolací súd existenciu vád uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. však nezistil, naostatok žiadnu z uvedených vád netvrdili ani žalobcovia.

Nakoľko v danom prípade dovolanie proti zrušujúcemu rozsudku odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené ani tvrdené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. októbra 2007 sp. zn. 11 Co 25/2007 v jeho zrušujúcej časti odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa už nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Krajský súd v Prešove uznesením z 26. októbra 2007 sp. zn. 11 Co 25/2007 zaviazal žalobcov 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanej 1/ trovy odvolacieho konania vo výške 10 714,- Sk na účet jej právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Žalovaným 2/ až 4/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na úspešnosť žalovanej 1/ v konaní a preto jej priznal právo na náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právnej služby ako aj súdneho poplatku za podané dovolanie. Žalovaní 2/ až 4/ boli taktiež v odvolacom konaní úspešní avšak náhradu trov konania neuplatnili, preto im táto priznaná nebola.

Proti uvedenému zneseniu odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie bez bližšieho odôvodnenia, ktoré žiadali zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné preto že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanvej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (trovy konania), ktoré vykazuje znaky jedného z tých uznesení, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako uznesenia, na ktoré sa nevzťahuje § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcov z § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť. S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré môžu začať len na návrh, a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd existenciu vád uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. však nezistil, naostatok žiadnu z uvedených vád netvrdili ani žalobcovia.

Nakoľko dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže je dovolanie žalobcov v danom prípade vylúčené ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p., dospel k záveru, že ide o opravný prostriedok smerujúci proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré dovolaním nemožno napadnúť. Vzhľadom na to bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Úspešný účastník (žalovaná 1/) v dovolacom konaní podala návrh na uloženie povinnosti nahradiť jej trovy tohto konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za právnu službu, ktorú poskytol žalovanej 1/ vypracovaním vyjadrenia z 19. decembra 2007 k dovolaniu žalobcov (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 3 950,- Sk (131,11 €) vychádzajúc zo substrátu 106 320,- Sk – cena nehnuteľnosti špecifikovaná žalobcami na č.l. 91 predmetného spisu, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 tejto vyhlášky – 178,- Sk (5,90 €) predstavuje spolu 137,- € (4 128,- Sk).

Dovolací súd žalovaným 2/ až 4/ nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, hoci bolo v dovolacom konaní úspešný, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. mája 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: